

ORDENANÇA MUNICIPAL REGULADORA DE L'ÚS I DEFENSA DELS CAMINS PÚBLICS RURALS, DE VILAFRANCA DEL PENEDÈS

TÍTOL PRIMER. DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Àmbit competencial

Article 2. Objecte

Article 3. Definició de camí rural de titularitat municipal

Article 4. Normes reguladores

Article 5. La relació entre la legislació urbanística, el planejament i els camins rurals de titularitat municipal

Article 6. Conceptes tècnics

Article 7. Principis relatius als camins rurals de titularitat municipal

Article 8. Adquisició dels camins rurals de titularitat pública

Article 9. Prescripció adquisitiva

Article 10. Afectació

Article 11. Desafectació

TÍTOL SEGON. REGIM D'ÚS I PROTECCIÓ

CAPÍTOL PRIMER. DEL DOMINI PÚBLIC

Article 12. Zona de domini públic i amplada de camins

Article 13. Execució de la xarxa de camins rurals de titularitat municipal

Article 14. Usos de la zona de domini públic

Article 15. Ús comú general

Article 16. Ús comú especial

Article 17. Ús privatiu

Article 18. Limitacions i prohibicions sobre la zona de domini públic

Article 19. De l'accés motoritzat al medi natural

CAPÍTOL SEGON. DEL RÈGIM D'UTILITZACIÓ PRIVADA O APROFITAMENT ESPECIAL DELS CAMINS

SECCIÓ PRIMERA. DISPOSICIONS GENERALS

Article 20. Títols per ocupar o utilitzar els camins

Article 21. Règim dels títols d'ocupació i utilització dels camins

Article 22. Contingut mínim de les autoritzacions i concessions

Article 23. Taxes inherents a l'atorgament d'autoritzacions i concessions demanials

Article 24. Extinció de les autoritzacions i concessions demanials

Article 25. Liquidació de concessions i autoritzacions sobre camins desafectats

Article 26. Garantia de la integritat dels camins

SECCIÓ SEGONA. DE LES AUTORITZACIONS

Article 27. Règim general de les autoritzacions

Article 28. Fiançament

Article 29. Procediment

TITOL TERCER. DE LA PROTECCIÓ I DEFENSA DELS CAMINS RURALS DE TITULARITAT MUNICIPAL

CAPÍTOL PRIMER. DISPOSICIONS GENERALS

Article 30. Obligació de protegir i defensar els camins rurals de titularitat pública

CAPITOL SEGON. DE LES FACULTATS I PRERROGATIVES PER A LA DEFENSA DELS CAMINS PÚBLICS

SECCIÓ PRIMERA. DISPOSICIONS GENERALS

Article 31. Potestats i prerrogatives per a la defensa dels camins públics

Article 32. Règim de control judicial

Article 33. Comunicació de fets punibles

SECCIÓ SEGONA. DE LA RECUPERACIÓ DE LA POSSESSIÓ DELS CAMINS

Article 34. Recuperació d'ofici

Article 35. Recuperació d'ofici en cas de catàstrofe o infortunis públics

SECCIÓ TERCERA. DEL DESNONAMENT ADMINISTRATIU

Article 36. Potestat de desnonament administratiu

Article 37. Exercici de la potestat de desnonament

CAPÍTOL TERCER. DE LES MESURES DE PROTECCIÓ DELS CAMINS RURALS DE TITULARITAT MUNICIPAL

Article 38. Actuacions immediates de protecció dels camins rurals de titularitat municipal

Article 39. Mesures provisionals

Article 40. Reparació i indemnització dels danys al domini públic

Article 41. Mesures de restabliment de la legalitat

CAPÍTOL QUART. DE LA DELIMITACIÓ DEL DRET DE PROPIETAT PER A LA CONSERVACIÓ DEL DOMINI PÚBLIC VIARI

Article 42. Línia límit d'edificació

Article 43. Zones de restricció d'usos

Article 44. Elements protegits

Article 45. Edificacions i instal·lacions existents en la zona de restricció d'usos prevista en el planejament urbanístic

Article 46. Eliminació d'objectes i de construccions per motius de seguretat

Article 47. Moviments de terres

Article 48. Instal·lacions subterrànies i aèries

Article 49. Aigües procedents de les finques contigües

Article 50. Accessos

Article 51. Obligacions

Article 52. Normativa urbanística i sectorial

TÍTOL QUART. DEL RÈGIM SANCIONADOR

Article 53. Compatibilitat de les mesures restitutòries i sancionadores

Article 54. Definició i tipificació

Article 55. Infraccions molt greus

Article 56. Infraccions greus

Article 57. Infraccions lleus

Article 58. Sancions

Article 59. Graduació de sancions

Article 60. Procediment

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Plantacions en zona de servitud

Segona. Construccions en zona de servitud

DISPOSICIÓ FINAL. Vigència

TÍTOL PRIMER. DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Àmbit competencial

L'Ordenança es dicta en el marc de l'autonomia municipal garantida per l'article 140 de la Constitució i d'acord amb les competències pròpies en les matèries de seguretat en llocs públics, la protecció civil, la prevenció i l'extinció d'incendis, gestió, execució i disciplina urbanístiques, la conservació de camins i vies rurals, i la protecció del medi, recollides a l'article 66.3, lletres a), c), d), e), f), i n), del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i l'article 25 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de bases del règim local.

Article 2. Objecte

1. És objecte de l'Ordenança la regulació del règim jurídic dels camins rurals d'ús públic i titularitat municipal. Aquesta regulació s'estén a tots els aspectes relacionats amb la planificació, construcció, modificació, conservació, explotació, ús i defensa dels camins rurals d'ús públic, així com als relacionats amb la integració amb el seu entorn.

2. No és objecte de l'Ordenança la regulació del règim jurídic dels béns patrimonials de les Administracions públiques ni la regulació dels camins rurals de titularitat privada no gravats per servituds públiques de pas.

Article 3. Definició de camí rural de titularitat municipal

1. Tindran la consideració de camins rurals, als efectes d'aquesta Ordenança, les vies de comunicació obertes a l'ús comú general que no formen part de la xarxa de carreteres per no reunir les característiques i els requisits legals i que són destinades al trànsit de persones, vehicles o animals, cobrint de forma prioritària les necessitats de tràfic generades en les àrees rurals, bé donant servei a nuclis de població, a finques rústiques, predis agrícoles, ramaders o forestals, o permetent l'accés i gaudi del medi natural.

2. S'entendrà que són camins rurals de titularitat municipal aquells en què la competència sobre la seva conservació i protecció no estigui atribuïda per la legislació a cap altra Administració pública.

3. L'existència de camins rurals de titularitat municipal implica la seva possessió pública, entesa com aquella situació de fet, contínua i durable, que suposa la tinença dels camins per part de l'Ajuntament i el seu gaudi pels ciutadans i les ciutadanes. El municipi pot ostentar un dret de propietat o un dret real sobre el sòl pel qual transcorren els camins.

4.No poden obrir-se nous camins, vies rurals, pistes forestals o qualsevol altre tipus de vialitat si no està expressament prevista en el Pla d'ordenació urbanística municipal de Vilafranca o en els plans especials urbanístics que en sòl no urbanitzable poden desenvolupar-lo, o en els plans o programes sectorials de l'Administració competent en matèria d'agricultura o de medi ambient.

Tampoc no es pot modificar el perfil longitudinal i transversal dels camins i vies rurals sense la corresponent iniciativa o autorització expressa municipal. Tota modificació de perfils ha de tenir especial cura de les condicions paisatgístiques.

5. Són instruments que permeten acreditar tant la possessió pública d'un camí, com l'existència d'un dret de propietat o un dret real d'ús sobre el sòl pel qual transcorren els camins, així com els límits físics, la configuració o l'antiguitat, tots aquells mitjans de prova admesos en dret i molt especialment els següents que s'enumeren amb caràcter merament enunciatiu:

a) Inscripcions o anotacions que constin al Registre de la Propietat i que directament o indirectament facin referència a l'existència física o descripció del camí, ubicació, llinars, i/o a la titularitat i/o possessió.

b) Inventaris de béns i drets de les Administracions públiques, vigents o no.

c) Altres registres públics i molt especialment el Cadastre de finques.

d) Expedients administratius de qualsevol mena o naturalesa, com poden ser: expedients d'atermenament, expedients de recuperació d'ofici, expedients d'expropiació, desnonaments administratius, contractes administratius per a la execució d'obres de construcció i manteniment del camí.

e) Instruments urbanístics, tant de planejament general i/o derivat, vigent o no, com instruments de gestió i execució urbanística.

f) Instruments gràfics i/o cartogràfics i altra documentació oficial o de camp de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, de l'Institut Geogràfic que depenguin de l'Administració general de l'Estat i del Centre Geogràfic de l'Exèrcit.

g) Cartografia, planimetria i projectes elaborats per les Administracions competents, vigent o no, en matèria de carreteres.

h) Plans administratius, comarcals o municipals, que facin referència a camins del seu àmbit.

- i) Documents administratius de diversa naturalesa, com contractes administratius, senyalització de camins o convenis administratius.
- j) Informació turística, com catàlegs, rutes de senderisme, ressenyes bibliogràfiques, guies, croquis de camins o planimetria d'excursionisme.
- k) Sentències i altres pronunciaments judicials, dictats en plets entre particulars o entre aquests i l'Administració, en el que facin referència a camins rurals i/o la titularitat i/o possessió.
- l) Qualsevol mena de document públic o privat, incorporat o no a un procediment administratiu o judicial, com factures de manteniment d'un camí rural, reportatges fotogràfics històrics o actuals, o treballs topogràfics antics o recents.
- m) El reconeixement i dictamen pericial
- n) Registres municipals de camins o d'ens supramunicipals.
- o) Documents en suport magnètic, de gestió o d'arxiu d'informació territorial de qualsevol Administració pública i, en particular, els Sistemes d'Informació Geogràfica tals com Miramón de la Generalitat de Catalunya.
- p) Fotografies aèries.
- q) Interrogatori i declaracions de veïns.

Article 4. Normes reguladores

1. Els camins rurals de titularitat municipal es regeixen per aquesta Ordenança que s'haurà d'aplicar en el marc normatiu constituït per la Constitució, la normativa de règim local, la normativa reguladora del Patrimoni de les Administracions públiques, la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, el Text refós de la Llei d'urbanisme aprovat pel decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost i la resta de normativa sectorial que sigui d'aplicació.

2. Són d'aplicació, d'acord amb el règim de prelación que correspongui en cada cas, la normativa estatal que no tingui caràcter bàsic en matèria de règim local i patrimoni de les Administracions públiques, la resta de normes de dret administratiu i, en el seu defecte, les normes de dret privat.

Article 5. La relació entre la legislació urbanística, el planejament i els camins rurals de titularitat municipal

1. Els camins rurals d'ús públic objecte d'aquesta Ordenança han de ser qualificats per al planejament urbanístic com a sistema general o local de comunicació, d'acord amb la legislació urbanística vigent.

2. Els camins i les construccions i edificacions de l'entorn del camí han d'adaptar-se a l'ambient on estiguin situats o s'hagin de construir i no comportin un demèrit pel paisatge, d'acord amb la legislació urbanística i la d'ordenació, gestió i protecció del paisatge vigent.

3. En el planejament urbanístic general hi haurà d'haver un plànol específic on hi figuri la xarxa de camins de titularitat municipal.

4. El POUM i la resta del planejament urbanístic determina els principals camins rurals que constitueixen la xarxa de camins local o rural; aquests camins han de garantir el servei a les activitats que es desenvolupen en sòl rural i s'han d'adaptar a les exigències derivades de les noves necessitats de circulació de maquinària i vehicles de servei a l'agricultura, mitjançant la millora del desguàs i del paviment, el qual ha de ser amb caràcter general permeable. Tanmateix, es poden admetre excepcionalment altres paviments no permeables en trams en què sigui necessari per l'existència de pendents, perills d'erosió o circumstàncies topogràfiques especials.

5. Quan per constituir un camí en execució d'un pla o d'un projecte d'obra no fos necessària l'expropiació del domini i n'hi hagués prou amb la constitució d'alguna servitud sobre ell, prevista pel dret privat o administratiu, es podrà imposar, si no s'obtingués conveni amb el propietari, d'acord al procediment de la legislació d'expropiació forçosa, sempre que la indemnització que calgués abonar no excedís de la meitat de l'import de la que correspondria satisfer per l'expropiació absoluta.

6. Els actes administratius de constitució, modificació o extinció forçosa de servitud es podran inscriure en el Registre de la Propietat, d'acord amb el que estableix la legislació urbanística.

7. Els notaris no podran autoritzar l'atorgament d'escriptures públiques de constitució de juntes de compensació o altres entitats urbanístiques col·laboradores sense que prèviament els atorgants justifiquin que la totalitat de la superfície inclosa en la unitat d'execució ha estat plenament identificada, quant a la titularitat de les finques que la componen. Els camins rurals que es trobin compresos en un polígon d'actuació urbanística s'entén que són propietat municipal, llevat de prova en contra.

8. Els camins rurals inclosos en polígons d'actuació urbanística o afectats per obres públiques, amb independència del seu traçat definitiu, durant el procés d'execució urbanística o de la realització de les obres, hauran de mantenir-se oberts al públic mitjançant traçats alternatius provisionals quan sigui necessari.

9. L'Ajuntament podrà aprovar plans de camins o establir-ne de concrets mitjançant plans especials urbanístics.

10. Els actes de planejament, gestió o execució urbanística que tinguin repercussió en matèria de camins s'hauran de reflectir en l'inventari.

11. L'aprovació inicial, provisional i definitiva dels instruments de planejament urbanístic que afecti camins de titularitat pública no municipal s'hauran de notificar a l'Administració titular.

Article 6. Conceptes tècnics

Per a la interpretació i aplicació d'aquesta Ordenança es defineixen els conceptes tècnics següents:

1. Aresta exterior de la calçada: l'extrem exterior de la part del camí destinada a la circulació de vehicles en general.

2. Element funcional de la via: tota zona permanentment afectada a la conservació del camí o a l'explotació del servei públic viari, com les destinades a serveis de control del trànsit, instal·lacions per a l'explotació de la via, auxili i atenció mèdica d'urgència, parades d'autobusos i altres finalitats similars.

3. Circulació motoritzada en grup organitzada: aquella circulació que es produeix quan uns quants vehicles motoritzats segueixen, de mutu acord i sense finalitat competitiva, el mateix itinerari i és promoguda per una entitat o un particular que en són responsables.

Article 7. Principis relatius als camins rurals de titularitat municipal

La gestió i administració dels camins rurals de titularitat municipal per l'Ajuntament s'ajustaran als següents principis:

a) Inalienabilitat, inembargabilitat i imprescriptibilitat.

b) Adequació i suficiència dels camins per servir a l'ús general al qual estiguin destinats.

c) Aplicació efectiva a l'ús comú general sense més excepcions que les derivades de raons d'interès públic degudament justificades.

d) Dedicació preferent a l'ús comú davant el seu ús privatiu.

e) Exercici diligent de les prerrogatives que l'Ordenança o la normativa sectorial atorguin a les Administracions públiques, i que garanteixin la seva conservació i integritat.

f) Identificació i control a través d'inventaris o registres adequats.

g) Cooperació i col·laboració entre les Administracions públiques en l'exercici de les seves competències sobre el domini públic.

Article 8. Adquisició dels camins rurals de titularitat pública

1. Els camins rurals de titularitat municipal i els drets sobre aquests es poden adquirir per qualsevol títol, onerós o lucratiu, de dret públic o de dret privat, d'acord amb el que estableixen les lleis.

2. Es podran constituir servituds de pas públic sobre terrenys propietat d'altri per tal de constituir camins rurals de titularitat municipal. L'adquisició del dret real es farà d'acord amb les modalitats previstes a la normativa reguladora del patrimoni de les Administracions públiques.

3. Les adquisicions contractuals a títol onerós del dret real de servitud de pas tindran la consideració de contractes administratius especials i es podran adjudicar directament en els supòsits previstos en la normativa de Patrimoni de les Administracions Públiques.

Article 9. Prescripció adquisitiva

1. Es produirà l'adquisició pel municipi del dret de propietat del sòl per on transcorre el camí rural quan la possessió d'aquest, mitjançant el seu ús públic, pacífic, continu i no interromput, durant almenys trenta anys, amb la convicció que el sòl sobre el qual transita el camí és de titularitat administrativa.

2. Es produirà l'adquisició d'un dret real de pas sobre finca aliena quan aquest ús públic del camí no es faci amb la convicció que la titularitat del camí és pública, i es compleixin els requisits establerts a la normativa civil d'aplicació.

Article 10. Afectació

1. L'afectació determina la vinculació dels béns i drets a l'ús de camins rurals i tindrà com a conseqüència la seva integració en el domini públic.

2. Les formes d'afectació seran les previstes a la normativa reguladora del patrimoni de les Administracions públiques.

3. Els camins rurals de titularitat municipal podran ser objecte d'afectació a més d'un ús, sempre que els diversos fins concurrents siguin compatibles entre si i de competència municipal. La resolució que acordi l'afectació a més d'un fi determinarà les facultats que corresponen pel que fa a la utilització, administració i defensa dels camins afectats.

4. Es podrà variar o desviar el traçat d'un camí, prèvia o simultània desafectació, sempre que se n'asseguri el manteniment de la integritat superficial, la idoneïtat dels itineraris i traçats i la continuïtat dels usos.

Article 11. Desafectació

1. Els camins rurals només quedaran desafectats mitjançant resolució expressa de l'Ajuntament, prèvia tramitació i informació pública de

l'expedient en el qual s'acreditarà la legalitat i l'oportunitat de la desafectació, que es tramitarà conforme a la legislació aplicable en cada moment.

2. La possessió privada dels camins no tindrà cap valor enfront de la titularitat pública, i per tant no produirà la desafectació dels camins rurals de titularitat municipal, amb independència del temps transcorregut.

3. Els projectes d'obres que impliquin la substitució de determinats trams o deixis sobrants no produiran per si mateixos la desafectació, continuant els terrenys substituïts o sobrants afectes al domini públic mentre no es resolgui expressament la desafectació.

TÍTOL SEGON. DEL REGIM D'ÚS

CAPÍTOL PRIMER. DEL DOMINI PÚBLIC

Article 12. Zona de domini públic i amplada de camins

1. Forma part del camí i per tant del domini públic viari, a més de la superfície destinada al trànsit rodat, tots els elements de la seva explanació, com les voreres, cunetes, talussos, terraplens, ponts, obres de fàbrica, elements de senyalització i protecció, terrenys de servei i en general, tots els elements construïts en funció del camí.

2. Als efectes d'aquesta Ordenança, tots els terrenys de domini públic viari d'un camí constitueixen la "zona de domini públic."

3. Els camins inclosos dins del Pla d'ordenació urbanística en la xarxa principal han de tenir una amplada mínima de 6 metres; els camins inclosos en xarxes secundàries han de tenir una amplada mínima de 3 metres.

Article 13. Execució de la xarxa de camins rurals de titularitat municipal

El municipi podrà aprovar projectes d'obra ordinaris per tal d'executar els plans de camins o en el seu cas per modificar o ampliar la xarxa de camins que hi ha.

Les obres de condicionament de camins han de preveure puntualment àrees que permetin l'encreuament de dos vehicles agrícoles o camions

Article 14. Usos de la zona de domini públic

La utilització dels camins rurals pot adoptar les següents modalitats:

a) Ús comú, general o especial.

b) Ús privatiu.

Article 15. Ús comú general

1. L'ús comú general dels camins rurals és aquell que, sotmès als principis de llibertat, igualtat i gratuïtat, correspon per igual a tots els ciutadans i ciutadanes indistintament i simultàniament, utilitzant el camí d'acord amb la seva naturalesa, els actes d'afectació, aquesta Ordenança i les normes sectorials que siguin d'aplicació.

2. Aquest ús comú general inclou la passejada, el trànsit de ramats o cavalcada, la utilització de vehicles motoritzats i no motoritzats.

En els camins es podran instal·lar senyals indicatives de l'ús comú general permès per a tot el camí o per a trams concrets.

3. La circulació de vehicles ha de respectar tant el medi com els béns i els drets dels titulars dels terrenys i els drets dels vianants i dels usuaris no motoritzats i no ha de causar perill, perjudicis o molèsties innecessàries a les persones i als ecosistemes naturals .

4. Sens perjudici del que s'acordi expressament per a cada tram de camí, la velocitat màxima de circulació per camins i pistes no pavimentades, aptes per a la circulació motoritzada, és de 30 quilòmetres per hora.

5. Només és permesa la circulació de vehicles amb rodes pneumàtiques, autoritzats a circular per vies públiques segons el que disposa la normativa sectorial. Queda totalment prohibida la circulació de vehicles o maquinària amb rodes de ferro, tipus eruga o de qualsevol altra classe que puguin causar danys als camins rurals.

6. L'autoritat municipal pot imposar limitacions especials de trànsit a tots o a determinats tipus de vehicles o usuaris, en tot el camí o en determinats trams o parts, amb caràcter temporal o permanent, si la conservació, les exigències tècniques o la seguretat del camí o la protecció de l'entorn natural ho exigeixen.

Aquestes limitacions o restriccions en l'ús comú general no generaran dret a indemnització per part dels afectats i podran consistir tant en la prohibició absoluta de transitar temporalment, com en la de fer-ho en determinades condicions.

7. Els usuaris dels camins rurals estan obligats a comunicar a l'Ajuntament tots els danys i desperfectes que es produeixin als camins i al pagament de l'import de la reparació quan en siguin responsables.

Article 16. Ús comú especial

1. És ús comú especial del camí:

a) aquell que utilitzant el camí d'acord amb la seva naturalesa, sense excloure l'ús per part de tots, no està inclòs en l'article anterior i

b) el que tot i ser-hi inclòs reuneix circumstàncies de perillositat, intensitat d'ús o d'altres similars.

2. Es considerarà com a ús comú especial el trànsit intens de vehicles generat com a conseqüència d'activitats que per les seves característiques en provoquen la intensitat de l'ús.

A aquests efectes, i amb caràcter enunciatiu i no exhaustiu, s'entendrà com a trànsit intens:

a) La utilització per activitats de transport d'una única activitat o explotació, que comporti un ús sistemàtic i continu del camí amb intervals i intensitats d'ús rellevants per a la conservació del camí.

b) El que es deriva d'activitats industrials.

c) El que es deriva de l'execució d'una obra pública de caràcter supralocal.

d) El que es deriva d'explotacions mineres.

e) El que es deriva del transport a abocadors o plantes de reciclatge o compostatge.

3. Es considera, en tot cas, com a ús comú especial:

a) el pas de maquinària de construcció i maquinària pesant;

b) la circulació amb cadenes per la neu quan les condicions del vehicle puguin malmetre el paviment del camí;

c) les curses i proves esportives;

d) la circulació motoritzada en grup organitzada;

e) les activitats turístiques a motor organitzades en grup;

f) la circulació de vehicles amb materials qualificats com perillosos, molestos o insalubres;

g) la instal·lació de tanques i passos ramaders.

4. Tindrà la consideració d'un ús comú especial les ocupacions temporals quan resultin imprescindibles per treballs, obres o serveis que no permetin solució alternativa i s'haurà de garantir la circulació pel camí o, en el seu cas, executar el desviament a càrrec del sol·licitant.

Article 17. Ús privatiu

És ús privatiu d'un camí aquell que consisteix en l'ocupació física d'una porció del domini públic, perdurable en el temps, amb exclusió de la resta d'interessats, i que té com a finalitat última la utilitat privada de l'usuari.

Article 18. Limitacions i prohibicions sobre la zona de domini públic

1. Resta totalment prohibida qualsevol activitat que suposi un dany per al camí o per a la seguretat dels seus usuaris, i molt especialment les competicions, carreres o altres modalitats de conducció extrema, que suposin un perill, entre d'altres, per als agricultors, ramaders, ciclistes o altres usuaris del camí, animals domèstics o fauna salvatge.

2. En la plataforma dels camins rurals no seran admissibles més usos i aprofitaments que els imprescindibles per a accessos a les finques limítrofes i creuaments a diferent nivell de conduccions i vies de pas de vianants o rodat.

3. Queden expressament prohibits els següents usos en la zona de domini públic:

a) Col·locar, instal·lar, dipositar o construir elements que obstaculitzin o impedeixin el pas.

b) Estacionar vehicles o maquinària.

c) Acumular materials.

d) Fer instal·lacions i obres, llevat del que disposa l'apartat anterior.

e) Llaurar les cunetes.

f) Sortir a fer la volta amb maquinària agrícola al camí, quan s'estan realitzant tasques agrícoles en els camps.

g) Deixar o arrossegar fusta o altres materials als camins.

h) Llançar pedres i restes agrícoles a camins, cunetes o sèquies.

i) Tirar terra i tapar les cunetes dels camins en ocasió d'efectuar tasques agrícoles pròximes.

j) Efectuar la crema de restes de materials agrícoles en camins, cunetes o sèquies.

k) Arrossegar eines o un altre tipus de maquinària que faci malbé la capa de rodolament dels camins.

l) Qualsevol altra activitat contrària al que disposa aquesta Ordenança

Article 19. De l'accés motoritzat al medi natural

La regulació de l'accés motoritzat al medi natural serà la prevista a la Llei 9/95, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural i el Decret de desenvolupament D 166/98, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural o normes que els modifiquin.

CAPÍTOL SEGON. DEL RÈGIM DE LA UTILITZACIÓ PRIVATIVA O APROFITAMENT ESPECIAL DELS CAMINS

SECCIÓ PRIMERA. DISPOSICIONS GENERALS

Article 20. Títols per ocupar o utilitzar els camins

1. Ningú pot, sense títol que ho autoritzi, atorgat per l'autoritat competent, ocupar camins rurals de titularitat municipal o utilitzar-los en forma diferent a l'ús comú general.

2. L'alcalde i els regidors i regidores amb atribucions delegades, com a responsables de la tutela i defensa del domini públic local, vigilaran el compliment del que estableix l'apartat anterior i, si escau, actuarà contra qui, mancant de títol, ocupi els camins o es beneficiï d'un aprofitament especial sobre ells, a la fi dels quals exercitarà les facultats i prerrogatives previstes en l'article 32 i següents de l'Ordenança.

3. Les concessions i autoritzacions sobre els camins es regiran, en primer terme, per la legislació bàsica de patrimoni i de contractació de les Administracions públiques i de règim local; en segon lloc, pel desplegament normatiu realitzat pel Parlament de Catalunya en aquestes matèries; i en tercer lloc per la legislació especial reguladora dels camins; i en tot allò no previst per les normes anteriors, per les disposicions d'aquesta Ordenança.

Article 21. Règim dels títols d'ocupació i utilització dels camins

1. L'ús comú especial i l'ús privatiu que no comporta la transformació o la modificació del camí resten subjectes a autorització municipal.

2. L'ús privatiu inherent a la afectació del camí i el que comporta la seva transformació o modificació resten subjectes a concessió administrativa.

Article 22. Contingut mínim de les autoritzacions i concessions

Sense perjudici dels altres extrems que puguin incloure les condicions particulars de cada autorització i/o concessió, aquesta haurà d'incloure, almenys:

- a) L'objecte de l'autorització o concessió
- b) El règim d'ús del camí o dret.
- c) El règim econòmic a què queda subjecta l'autorització o la concessió

- d) La garantia a prestar, si escau.
- e) L'assumpció de les despeses de conservació i manteniment, impostos, taxes i altres tributs, així com el compromís d'utilitzar el camí segons la seva naturalesa i de lliurar-lo o mantenir-lo en l'estat que es rep.
- f) L'assumpció de la responsabilitat derivada de l'ocupació, amb esment, si escau, de l'obligatorietat de formalitzar l'oportuna pòlissa d'assegurança, aval bancari o altra garantia suficient.
- g) La reserva per part del municipi de la facultat d'inspeccionar que les actuacions realitzades en el camí s'adeqüen al títol habilitant.
- h) El termini i règim de pròrroga i subrogació la qual, en tot cas, requerirà la prèvia autorització.
- i) Les causes d'extinció de l'autorització o concessió.

Article 23. Taxes inherents a l'atorgament d'autoritzacions i concessions demanials

1. Les autoritzacions i concessions demanials poden estar subjectes a la taxa per utilització privativa o aprofitament especial de béns del domini públic regulada en la legislació d'hisendes locals, d'acord amb les ordenances fiscals que siguin d'aplicació.
2. Les autoritzacions i concessions demanials que facin referència a usos especials i privatis no incorporats a cap ordenança fiscal podran ser gratuïtes, atorgades amb contraprestació o amb condicions.
3. Les autoritzacions i concessions demanials no estaran subjectes a taxa quan la utilització privativa o aprofitament especial dels camins no dugui aparellada una utilitat econòmica per a la persona autoritzada o, àdhuc existint aquesta utilitat, la utilització o aprofitament suposi condicions o contraprestacions per al beneficiari que anul·lin o facin irrellevant aquella.

En els casos previstos en el paràgraf anterior, es farà constar tal circumstància en els plecs de condicions o clàusules de l'autorització i/o de la concessió demanial.

Article 24. Extinció de les autoritzacions i concessions demanials

Les concessions i autoritzacions demanials s'extingiran per les següents causes:

- a) Mort o incapacitat sobrevinguda de l'usuari o concessionari individual o extinció de la personalitat jurídica.

- b) Falta d'autorització prèvia en els supòsits de transmissió o modificació, per fusió, absorció o escissió, de la personalitat jurídica de l'usuari autoritzat o concessionari.
- c) Caducitat per venciment del termini.
- d) Rescat de la concessió, prèvia indemnització, o la revocació unilateral de l'autorització.
- e) Mutu acord.
- f) Falta de pagament del cànon o qualsevol altre incompliment greu de les obligacions del titular de la concessió, declarats per l'òrgan que va atorgar la concessió o autorització.
- g) Desaparició del camí
- h) Desafectació del camí; en aquest cas es liquidarà segons el que preveu aquesta Ordenança.
- i) Renúncia de l'autoritzat o del concessionari.
- j) Resolució judicial.
- k) Qualsevol altra causa prevista en les condicions generals o particulars.

Article 25. Liquidació de concessions i autoritzacions sobre camins desafectats

1. La proposta de desafectació dels camins sobre els quals hi hagin autoritzacions o concessions s'haurà d'acompanyar de l'oportuna memòria justificativa de la conveniència o necessitat de la supressió del caràcter de domini públic del camí o del dret i dels termes, de les condicions i de les conseqüències de l'esmentada pèrdua sobre la concessió.
2. Si es desafectessin els béns o drets objecte de concessions o autoritzacions, es procedirà a l'extinció d'aquestes conforme a les regles següents:
 - a) Es declararà la caducitat d'aquelles en les quals s'hagi complert el termini per al seu gaudi o respecte de les quals l'Ajuntament s'hagués reservat la facultat de lliure rescat sense assenyalament de termini.
 - b) Respecte de les restants, s'anirà dictant la seva caducitat a mesura que vencin els terminis establerts en els acords corresponents.
3. En tant que no es procedeixi a l'extinció, es mantindran amb idèntic contingut les relacions jurídiques derivades de les esmentades autoritzacions i concessions. No obstant això, les esmentades relacions

jurídiques es passaran a regir pel dret privat, i correspondrà a l'ordre jurisdiccional civil conèixer els litigis que sorgeixin.

4. L'Ajuntament podrà acordar l'expropiació dels drets si estimés que el seu manteniment durant el terme de la vigència legal perjudica la ulterior destinació dels béns o els fa desmerèixer considerablement a efectes de l'alienació.

Article 26. Garantia de la integritat dels camins

Quan la utilització privativa o l'aprofitament especial dels camins en comporti la destrucció o el deteriorament, el beneficiari, sens perjudici del pagament de la taxa corresponent, està obligat al reintegrament del cost total de les despeses de la reconstrucció o reparació. Si els danys fossin irreparables l'entitat local serà indemnitzada en la quantia igual al valor dels camins destruïts o l'import del deteriorament dels danys. L'entitat local no podrà condonar total ni parcialment les indemnitzacions i els reintegraments a què es refereix aquest article.

SECCIÓ SEGONA. DE LES AUTORITZACIONS

Article 27. Règim general de les autoritzacions

1. Les autoritzacions per ocupar els camins rurals de titularitat pública o utilitzar-los en forma diferent a l'ús comú general s'atorgaran directament als peticionaris que reuneixin les condicions requerides, excepte si, per qualsevol circumstància, es trobés limitat el seu nombre, en aquest cas ho seran en règim de concurrència i si això no fos procedent, per no haver de valorar-se condicions especials en els sol·licitants, mitjançant sorteig, si altra cosa no s'hagués establert en les condicions per les quals es regeixen, sempre d'acord amb els principis d'objectivitat, publicitat i concurrència.

2. No seran transmissibles les autoritzacions per a l'atorgament de les quals hagi de tenir-se en compte circumstàncies personals de l'autoritzat o el nombre de les quals es trobi limitat, tret que les condicions per les quals es regeixen admetin la transmissió.

3. Les autoritzacions hauran d'atorgar-se per temps determinat.

4. Les autoritzacions podran ser revocades unilateralment pel municipi concedent en qualsevol moment per raons d'interès públic, sense generar dret a indemnització, quan resultin incompatibles amb les condicions generals aprovades amb posterioritat, produeixin danys en el camí rural, impedeixin la seva utilització per a activitats de major interès públic o menyscabin l'ús general.

Article 28. Fiançament

A qui sol·liciti autoritzacions d'ús privatiu o aprofitament especial del domini públic, qualsevol que sigui el règim econòmic que els resulti d'aplicació, podrà exigir-se-li garantia, en la forma que s'estimi més adequada, de l'ús del camí rural i de la seva reposició o reparació, o indemnització de danys, en cas d'alteració. El cobrament de les despeses generades, quan excedeixi de la garantia prestada, podrà fer-se efectiu per via de constrenyiment.

Article 29. Procediment

El procediment administratiu per atorgar les autoritzacions demanials per l'ús dels camins de titularitat municipal es regula per la normativa de procediment administratiu comú, de patrimoni i de règim local aplicable, d'acord amb les prescripcions específiques següents:

- a) L'autorització s'entendrà sens perjudici d'altri i salvant els drets de propietat.
- b) L'alcalde podrà aprovar els models normalitzats de sol·licitud, tramitació i resolució per a cada tipus d'ús del camí subjecte a autorització.
- c) L'alcalde haurà d'atorgar o denegar la llicència de manera motivada en el termini de dos mesos, d'acord amb la legislació de règim jurídic i procediment administratiu comú vigent.
- d) Transcorregut el termini sense haver-se notificat la resolució expressa, es considerarà desestimada la sol·licitud per suposar una transferència de facultats relatives al domini públic.

TÍTOL TERCER. DEL RÈGIM DE DEFENSA I PROTECCIÓ DELS CAMINS RURALS DE TITULARITAT MUNICIPAL

CAPÍTOL PRIMER. DISPOSICIONS GENERALS

Article 30. Obligació de protegir i defensar els camins rurals de titularitat pública

L'Ajuntament està obligat a protegir i defensar els camins rurals de la seva titularitat. Amb aquesta finalitat protegirà adequadament els béns i drets, procurarà la inscripció registral i exercirà les potestats administratives i accions judicials que siguin procedents a tal fi, d'acord amb la legislació vigent aplicable.

CAPÍTOL SEGON. DE LES FACULTATS I PRERROGATIVES PER A LA DEFENSA DELS CAMINS PÚBLICS

SECCIÓ PRIMERA. DISPOSICIONS GENERALS

Article 31. Potestats i prerrogatives

1. Per a la defensa dels béns i drets objecte d'aquesta Ordenança, l'Ajuntament tindrà les següents facultats i prerrogatives:

a) Investigar la situació dels camins rurals de titularitat municipal que presumiblement pertanyin al seu patrimoni.

b) Atermenar en via administrativa els camins rurals de la seva titularitat.

c) Recuperar d'ofici la possessió indegudament perduda sobre els camins rurals.

d) Desnonar en via administrativa els posseïdors dels camins rurals, una vegada extingit el títol que emparava la tinença.

2. El coneixement de les qüestions de naturalesa civil que se suscitin en ocasió de l'exercici per l'Administració municipal d'aquestes potestats correspondrà als òrgans d'aquest ordre jurisdiccional.

Article 32. Règim de control judicial

Enfront de les actuacions que, en exercici de les facultats i potestats enumerades en aquest capítol, i d'acord amb el procediment establert, realitzi l'Ajuntament no serà possible incoar judicis verbals de tutela sumària de la tinença o possessió del camí d'acord amb la legislació d'enjudiciament civil. Les demandes en les que s'exerciti aquesta pretensió no s'admetran a tràmit.

Article 33. Comunicació de fets punibles

Si amb ocasió de la instrucció dels procediments es descobreixen indicis de delictes o falta penal, i amb l'informe previ del secretari municipal, es posaran els fets en coneixement del Ministeri Fiscal, sens perjudici de continuar amb la tramitació.

SECCIÓ SEGONA. DE LA RECUPERACIÓ DE LA POSSESSIÓ DELS CAMINS

Article 34. Recuperació d'ofici

1. L'Ajuntament podrà recuperar per si mateix, en qualsevol moment, la possessió d'un camí públic de titularitat municipal quan aquesta hagi estat pertorbada o privada.

2. La recuperació d'ofici de la possessió dels camins rurals objecte de l'Ordenança es durà a terme de conformitat amb el que s'estableix a la normativa de patrimoni vigent.

3. En tot cas serà necessària la tramitació d'un procediment administratiu contradictori, amb audiència dels interessats, en el que s'acrediti tant el fet de trobar-se el camí en possessió administrativa com el fet d'haver estat aquesta pertorbada o l'Ajuntament despullat de la mateixa. Aquesta

acreditació es podrà realitzar per qualsevol mitjà admissible en Dret, d'acord amb la legislació de règim jurídic i procediment administratiu comú vigent. Són elements acreditatius de la possessió tots aquells detallats en l'article 3, apartat 4, del títol primer d'aquesta Ordenança.

4. Contra les actuacions dels ens locals en la recuperació d'ofici dels seus béns no s'admeten judicis verbals de tutela sumària de la tinença o possessió del camí d'acord amb la legislació d'enjudiciament civil, sempre que actuïn en matèria de la seva competència i d'acord amb el procediment legalment establert.

5. El privilegi de la recuperació d'ofici habilita l'ens local per utilitzar tots els mitjans compulsoris admesos legalment.

6. La resolució definitiva de l'expedient correspon a l'òrgan municipal legalment competent. A l'expedient hi ha de constar l'informe del servei tècnic i de secretaria de la corporació, l'acreditació a què fa referència l'apartat tercer d'aquest article i el resultat de l'audiència dels interessats, així com les al·legacions que si s'escau s'hagin formulat.

7. Quan els interessats en el procediment siguin desconeguts o s'ignori el lloc de la notificació, o intentada aquesta no s'hagi pogut practicar, la notificació es farà mitjançant anuncis al tauler d'anuncis corresponent. L'inici del tràmit d'audiència a què té dret l'interessat s'ha de comptar a partir de la data de publicació de l'edicte.

Article 35. Recuperació d'ofici en cas de catàstrofe o infortunis públics

No caldrà procediment administratiu previ a la recuperació d'ofici d'un camí en cas de catàstrofe o d'infortunis públics o greu perill. En aquests casos, l'alcalde adoptarà personalment i sota la seva responsabilitat les mesures necessàries i adequades per a recuperar la possessió del camí, i en donarà compte immediat al Ple, d'acord amb la legislació de règim local.

SECCIÓ TERCERA. DEL DESNONAMENT ADMINISTRATIU

Article 36. Potestat de desnonament administratiu

L'Ajuntament podrà recuperar en via administrativa la possessió dels camins quan decaiguin o desapareguin el títol, les condicions o les circumstàncies que legitimaven l'ocupació per tercers.

Article 37. Exercici de la potestat de desnonament

1. Per a l'exercici de la potestat de desnonament serà necessària la declaració prèvia d'extinció o de caducitat del títol que atorgava el dret d'utilització dels camins.

2. La declaració, així com els pronunciaments que calguin en relació amb la liquidació de la situació possessòria i la determinació de la indemnització que, si escau, sigui procedent, s'efectuaran en via administrativa, prèvia instrucció del procediment, en el qual s'haurà de donar audiència a l'interessat.

3. La resolució que recaigui, que serà executiva sense perjudici dels recursos que siguin procedents, es notificarà a qui posseeixi el camí i se li requerirà perquè desocupi el bé. A aquest efecte se li concedirà un termini no superior a vuit dies.

4. Si el posseïdor no atengués el requeriment, es procedirà en la forma prevista per la Llei de procediment administratiu. Es podrà sol·licitar l'auxili de les forces i cossos de seguretat o imposar multes coercitives de fins a un cinc per cent del valor dels béns ocupats, reiterades per períodes de vuit dies fins que es produeixi el desallotjament, d'acord amb la legislació estatal de patrimoni de les Administracions públiques.

5. Les despeses que ocasioni el desallotjament seran a càrrec de qui detenti el camí, podent fer-se efectiu el seu import per mitjà de constrenyiment.

6. La competència pel desnonament correspondrà a l'òrgan municipal previst en la legislació aplicable.

7. L'expropiació de finques rústiques o urbanes, terrenys o edificis produirà l'extinció dels arrendaments i de qualsevol altres drets personals relatius a la seva ocupació. El titulars dels drets d'ocupació extingits seran desnonats en els casos i en les formes previstos a la legislació patrimonial i d'expropiació forçosa aplicable.

8. La indemnització per mutu acord requereix el compliment dels tràmits següents: proposta de resolució del president, informe dels serveis tècnics, fiscalització de la despesa i acord del Ple.

9. L'import de la indemnització per mutu acord s'entén com a partida alçada per tots els conceptes i lliure de tota mena de despeses i impostos sense que sigui procedent el premi d'afectació a què es refereix la Llei d'expropiació forçosa.

CAPÍTOL TERCER. DE LES MESURES DE PROTECCIÓ DELS CAMINS RURALS DE TITULARITAT MUNICIPAL

Article 38. Actuacions immediates de protecció dels camins rurals de titularitat municipal

1. Els agents de l'autoritat responsables de mantenir el camí en ús adequat per tal que sigui utilitzat per tots els ciutadans i ciutadanes d'acord amb la seva naturalesa, podran adoptar mesures d'actuació immediata en la zona

de domini públic necessàries per a garantir l'ús comú general, entre d'altres:

- a) Retirar els vehicles o maquinària estacionats.
- b) Impedir la realització de curses o altres usos perillosos o que puguin malmetre el domini públic.
- c) Impedir qualsevol ús especial per al que no es disposi autorització o concessió o amb incompliment greu del que disposen les seves condicions.
- d) Retirar els objectes o materials que estiguin dipositats en el camí.
- e) Tallar les branques, esbarzer i altra malesa que volin sobre la zona de domini públic.

2. Igualment per a garantir la seguretat en l'exercici en l'ús comú general i impedir que es produeixin danys greus en la zona de domini públic, es poden adoptar les mesures d'actuació immediata, necessàries i adequades en la zona d'usos restringits.

Article 39. Mesures provisionals

1. Simultàniament a l'inici d'un procediment sancionador per la realització d'obres o activitats il·legals en la zona de domini públic o en la zona de restricció d'usos, o un cop iniciat el procediment per l'exercici de potestats d'investigació, atermentament, recuperació d'ofici o desnonament, es podran adoptar, d'ofici o a instància de part, les mesures provisionals que s'estimin oportunes per assegurar l'eficàcia de la resolució que pogués recaure si existissin elements de judici suficients per a fer-ho. Entre aquestes mesures provisionals es poden adoptar les següents:

- a) L'ordre de suspensió d'obres o activitats il·legals desenvolupades sense títols habilitants de l'ús del camí o sense ajustar-se a les condicions establertes.
- b) Retirada de materials o maquinària.
- c) Exigència d'avals o fiances.

2. Les mesures provisionals s'adoptaran de conformitat amb la legislació de règim jurídic i procediment administratiu vigent. No es podran adoptar mesures provisionals que puguin causar perjudicis de difícil o impossible reparació als perjudicats o que impliquin violació de drets emparats per les lleis.

3. Iniciat qualsevol dels procediments previstos en aquesta Ordenança, en exercici de les facultats i prerrogatives per a la defensa dels camins públics, l'òrgan competent per a resoldre'l podrà, d'acord amb la llei, adoptar les

mesures provisionals que consideri necessàries per a assegurar l'eficàcia de l'acte que en el seu moment pugui dictar-se.

En els casos que hi hagi un perill imminent de pèrdua o deteriorament del bé, les mesures provisionals es podran adoptar, amb els requisits assenyalats per la Llei, abans d'iniciar el procediment.

Article 40. Reparació i indemnització dels danys al domini públic

1. Els particulars que per frau o negligència causin danys en els camins rurals de titularitat municipal o hi facin actes d'ocupació són obligats a reparar els danys i perjudicis i a substituir el que haguessin sostret. Aquestes responsabilitats seran substancials i executades per via administrativa.

2. La reparació dels danys i perjudicis, en els casos que sigui d'urgència la reparació del dany per al normal servei del camí rural o sempre que sigui aconsellable per les característiques dels danys, serà realitzada pels serveis municipals, els quals passaran seguidament el pressupost detallat de les despeses ocasionades al causant del dany, per tal que faci efectiu l'abonament en el termini de quinze dies. En cas de no pagament es procedirà a executar l'acte forçosament per la via de constrenyiment segons la legislació vigent.

3. En la resta de casos, assabentat l'Ajuntament de l'existència de danys al camí, podrà triar entre actuar d'acord amb el que es disposa en l'apartat anterior o requerir a l'interessat perquè els repari en un termini no superior a quinze dies i que es fixarà en la notificació, havent de deixar el camí rural en les mateixes condicions en què es trobava en produir-se el dany. Si l'interessat no executa l'acord en el termini establert, l'alcalde acordarà l'execució subsidiària. L'import de la reparació podrà liquidar-se de forma provisional i realitzar-se abans de l'execució subsidiària a reserva de la liquidació definitiva.

Article 41. Mesures de restabliment de la legalitat

1. L'incompliment de les obligacions previstes en aquesta Ordenança podran donar lloc a l'adopció, per part del municipi, de les pertinents ordres d'execució. L'incompliment d'aquestes ordres comportarà que l'Administració pugui fer-les complir a través dels mitjans d'execució forçosa previstos a la legislació administrativa general.

2. En els termes que prevegi la legislació vigent, el municipi podrà imposar de forma reiterada multes coercitives en el supòsit d'incompliment d'execució dels actes i de les resolucions administratives destinades al compliment d'aquesta Ordenança. La multa coercitiva és independent de les sancions que es puguin imposar a l'empara d'aquesta Ordenança i compatible.

CAPÍTOL QUART. DE LA DELIMITACIÓ DEL DRET DE PROPIETAT PER A LA CONSERVACIÓ DEL DOMINI PÚBLIC VIARI

Article 42. Línia límit d'edificació

D'acord amb la normativa del POUM vigent (article 281), es defineix una àrea de protecció de dotze metres a banda i banda de l'eix de tots els camins. En aquesta àrea no es poden fer construccions o edificacions, però sí les tasques pròpies de l'activitat agrícola.

Article 43. Zones de restricció d'usos

1. La distància de plantació pels conreus anuals ha de ser d'un mínim de 6 metres respecte l'eix del camí.

La distància de plantació pel conreu de la vinya ha de ser d'un mínim de 7 metres respecte l'eix del camí, en el cas que les files es plantin longitudinalment respecte del camí, i de 8 metres, en el cas que les files es plantin perpendicularment.

S'admet, en aquest espai, la plantació d'arbres isolats, o bé en filera seguint la línia longitudinal del camí, tipus figueres, ametllers o oliveres, ja que s'entén que formen part del paisatge tradicional penedesenc. En tot cas, per a la seva plantació, caldrà respectar la distància mínima d'un metre des de l'aresta del camí.

2. Les franges de fins tres metres d'amplada situades a partir de cadascuna de les dues arestes dels camins, independentment de que pertanyin a la xarxa principal o a la secundària i malgrat no estar delimitades en els plànols corresponents, són declarades d'utilitat pública per aquest Pla d'ordenació, i en qualsevol moment es pot acordar la necessitat de la seva ocupació. Per tant, l'Ajuntament de Vilafranca pot adquirir-les totalment o parcial mitjançant expropiació forçosa i amb el pagament de la indemnització adient, amb la finalitat de destinar-les a la millora de l'ambient rural (plantació d'arbrat o de vegetació, tasques de condicionament, etc.).

Article 44. Elements protegits

1. Els marges de pedra, les plantacions en filera longitudinals al llarg del camí, i els arbres de més de 20 cm de diàmetre presents en la zona de protecció de dotze metres a banda i banda de l'eix del camí es consideren elements protegits.

En casos excepcionals, i si per causes justificades, es considera necessària la tala d'algun d'aquests arbres, caldrà sol·licitar la corresponent llicència municipal, d'acord amb l'art. 42 del POUM. L'Ajuntament podrà condicionar l'atorgament de la llicència per a la tala d'aquests arbres a la seva efectiva reposició, en un lloc proper adient i amb les característiques que s'acordin.

2. El planejament urbanístic podrà preveure la possibilitat d'autoritzar excepcionalment, ateses les condicions específiques, i en especial la necessitat de construir murs de càrrega per raons de seguretat del camí, l'execució i/o el manteniment d'obres o tancaments, ocupacions o activitats, temporals o permanents, en la zona compresa entre l'aresta exterior de la zona domini públic i la línia d'edificació, que no respectin els límits anteriors, quan aquests no afectin a la visibilitat, seguretat i lliure circulació dels camins.

L'autorització s'adoptarà mitjançant acord municipal motivat, i prèvia instrucció del corresponent procediment, amb ple respecte de l'ordenament jurídic i especialment del principi d'igualtat i del principi de proporcionalitat.

Article 45. Edificacions i instal·lacions existents en la zona de restricció d'usos prevista en el planejament urbanístic

En les construccions o instal·lacions que es trobin en la zona de restricció d'usos prevista pel planejament no es podran autoritzar obres de consolidació ni d'augment de volum, però sí les reparacions que exigeixin la salubritat pública, la seguretat de les persones o la bona conservació de les dites construccions i instal·lacions. Les obres que s'hi autoritzin no comporten augment del valor d'expropiació.

Article 46. Eliminació d'objectes i construccions per motius de seguretat

Excepcionalment, quan per raons de seguretat viària es consideri necessari, l'alcalde podrà ordenar en qualsevol moment, previ informe tècnic, la tala dels arbres i arbusts i la destrucció dels objectes o construccions situats dins la zona de restricció d'usos prevista en el planejament urbanístic, quan impedeixin la visibilitat. Aquest acord es notificarà als afectats, que disposaran de 15 dies per portar-lo a terme. En cas de negativa o incompliment en el termini fixat es procedirà a realitzar l'Ajuntament subsidiàriament a càrrec de l'interessat.

Article 47. Moviments de terres

Tots els terrenys que confronten amb els camins només podran variar el seu nivell actual si respecten les condicions següents:

a) En el supòsit que es vulgui elevar el nivell de la parcel·la que confronta amb el camí, el propietari del terreny estarà obligat a evitar el vessament de l'aigua del seu terreny al camí i a realitzar les accions oportunes perquè no succeeixi. Tanmateix, si l'elevació ha de provocar un embassament de l'aigua en el camí, estarà obligat a realitzar les actuacions pertinents per evitar-ho. En aquests casos d'elevació del terreny s'haurà de deixar un talús màxim de 45 graus.

b) En el supòsit que és vulgui rebaixar el nivell de la parcel·la que confronta amb el camí, el propietari haurà de deixar un talús màxim de 45 graus.

c) Les obres per als encreuaments soterranis tindran la deguda resistència, essent coberts amb un mínim de 15 centímetres de formigó de 350, deixant el paviment en les mateixes condicions que estava i s'executaran de manera que produeixin el mínim de molèsties als usuaris del camí.

Article 48. Instal·lacions subterrànies i aèries

1. Les xarxes de conducció d'aigua, sanejament, gas, telèfon, electricitat, fibra òptica i altres instal·lacions o serveis no podran discórrer sota la superfície del camí o ancorar-se a les seves estructures llevat de supòsits d'excepcional dificultat de pas o encreuament imprescindible i quan hi hagi circumstàncies que no facin procedent cap altra solució alternativa.

2. En cap cas no es podran col·locar arquetes de registre dins de la calçada i de les voreres del camí.

3. Les esteses i instal·lacions aèries que creuin sobre els camins hauran de complir les següents condicions:

a) El gàlib serà suficient per evitar accidents.

b) Els pals de sustentació se situaran fora de la zona de domini públic i dins de la zona d'usos restringits quan n'hi hagi. Quan el camí manqui de zona de servei, els pals es col·locaran en una distància mínima de la línia exterior de la calçada de vegada i mitjana la seva alçada.

c) Les traves i els ancoratges no podran col·locar-se en zona de domini públic.

4. La resta de condicions tècniques i de seguretat que puguin establir-se a l'efecte per les administracions competents.

Article 49. Aigües procedents de les finques contigües

1. Els titulars de les finques que limitin amb els camins estan obligats a impedir que, pel motiu que sigui, arribi als camins l'aigua procedent de rec de la finca i d'aigües pluvials o de qualsevol altra naturalesa.

2. Els titulars i usuaris de les sèquies i braçals de rec tenen l'obligació de mantenir-los en perfecte estat de neteja i conservació, per tal que l'aigua no pugui vessar, entollant els camins.

Article 50. Accessos

1. Els accessos a les finques privades hauran de comptar amb l'autorització municipal prèvia, i totes les despeses de construcció, manteniment i substitució aniran a càrrec dels beneficiaris.

2. Les aigües de vessament a la zona d'accés s'hauran de recollir abans d'arribar al camí i conduir de forma adequada per tal que no envaeixin la calçada ni afectin l'explanació.

3. Després de la reparació, el condicionament o l'adequació d'un camí, tots els propietaris que tinguin obstruïts o tancats els passos d'accés a les seves parcel·les des de l'esmentat camí, tindran un termini d'un mes per executar la reposició. També hauran de mantenir-los nets perquè l'aigua hi transiti.

Article 51. Obligacions

Els propietaris i els titulars de drets d'usos i ocupació de terrenys que confronten amb els camins resten obligats a:

a) Tallar les branques, esbarzers i altra malesa en general que volin sobre la zona de domini públic.

b) Mantenir i netejar degudament les cunetes que confronten a les seves propietats.

c) No llaurar els talussos confrontants amb el camí. En cas que la parcel·la agrícola i el camí se situïn a la mateixa alçada, caldrà mantenir un espai d'un mínim de 50 cm sense llaurar entre el camp i l'aresta del camí.

d) No tapar les canelles.

e) No treure els desguassos de les finques a les cunetes, llevat que ho autoritzi l'Ajuntament.

f) Respectar la xarxa de desguassos

g) No efectuar la crema de restes de materials agrícoles als marges dels camins.

h) Impedir la caiguda d'objectes i la sortida d'animals al camí, construint per a això i pel seu compte les proteccions i els tancaments que calgui.

i) Abstenir-se de realitzar qualsevol activitat que pugui suposar un dany per al domini públic o la seguretat dels seus usuaris.

Article 52. Normativa urbanística i sectorial

Les prohibicions i limitacions específiques establertes d'acord amb aquesta normativa s'apliquen sense perjudici del que hagi establert amb caràcter més restrictiu la normativa urbanística i sectorial vigent.

TÍTOL QUART. DEL RÈGIM SANCIONADOR

Article 53. Compatibilitat de les mesures restitutòries i sancionadores

Les responsabilitats administratives que es derivin del procediment sancionador seran compatibles amb l'exigència a l'infractor de la reposició de la situació alterada al seu estat originari, així com amb la indemnització pels danys i perjudicis ocasionats que podrà determinar l'òrgan competent, d'acord amb el que estableix aquesta Ordenança.

Article 54. Definició i tipificació

Constitueixen infraccions administratives tots els actes i omissions il·lícits considerats així per aquesta Ordenança, que les tipifica com a molt greus, greus i lleus.

En el cas que es produeixi una acció o omissió en matèria de camins públics rurals que constitueixi infracció d'acord amb una llei sectorial, s'aplicarà aquesta, sens perjudici de la possible col·laboració reglamentària d'aquesta Ordenança.

Article 55. Infraccions molt greus

Es consideraran infraccions molt greus les següents:

1. Causar danys, de forma greu i rellevant, als camins rurals de titularitat municipal per:

a) Sostreure, deteriorar o destruir, per acció o omissió, qualsevol element de la zona de domini públic.

b) Circular pels camins amb vehicles que per les seves característiques o càrrega afectin el ferm del camí, llevat d'autorització administrativa.

c) Realitzar pintades a la calçada, murs, senyals i altres elements de la carretera o camí, qualssevol que sigui la seva finalitat.

d) Realitzar moviments de terres, excavacions o altres actes a la zona de domini públic viari o de protecció que perjudiquin o posin en risc l'estabilitat de les estructures o explanació de la carretera o camí.

2. Impedir de manera greu, immediata i directa l'ús comú general dels camins rurals de titularitat municipal i/o afectar de forma greu i rellevant a la seguretat o visibilitat del camí o els usuaris d'aquest com a conseqüència de:

a) Modificar, sense autorització municipal, les característiques o la situació del camí rural, quan s'impedeixi que l'element de què es tracti segueixi prestant la seva funció, impedit el seu ús per altres persones amb dret a la seva utilització.

b) Dipositar, col·locar, abocar o ocupar el camí amb maquinària, materials o objectes de qualsevol naturalesa, sense l'autorització deguda o amb incompliment de les condicions

c) Permetre la sortida d'animals o la caiguda d'objectes o materials de qualsevol mena a la zona de domini públic, per acció o omissió.

d) Embrutar en general la calçada i les voreres d'una carretera amb pedres, terres, restes de la poda o tala d'arbres i altres elements.

e) Col·locar sense autorització tancaments de qualsevol classe a la zona de domini públic d'un camí.

f) Efectuar la crema de restes de materials agrícoles en la zona de domini públic o en la zona d'usos restringits.

g) Permetre d'una forma intencionada o per negligència que l'aigua del rec discorri pel camí rural, així com desembocar-hi canonades i drenatges.

h) Qualsevol actuació que, per acció o omissió, pugui afectar de forma greu i rellevant a la seguretat dels vehicles que circulen pel camí rural.

3. Circular pels camins rurals de titularitat municipal amb vehicles que per les característiques o càrrega suposin una pertorbació rellevant de la tranquil·litat dels veïns, de l'exercici de drets legítims d'altres persones, afectin al normal desenvolupament d'activitats de tota classe o a la salubritat pública, llevat d'autorització administrativa.

4. Les qualificades com a greus, quan s'aprecii reincidència. A aquests efectes es considerarà que hi ha reincidència quan en el termini d'un any s'hagi comès pel mateix responsable alguna altra infracció greu i que es trobi ja declarada i sancionada per resolució definitiva.

Article 56. Infraccions greus

Es consideraran infraccions greus les següents:

1. Causar danys als camins, quan no siguin greus i rellevants, o impedir l'ús comú general dels camins sense afectar greument la possibilitat d'exercici de l'ús comú general o la seguretat o visibilitat dels usuaris, com a conseqüència de:

a) Sostreure, deteriorar o destruir qualsevol element de la zona de domini públic.

b) Dipositar, col·locar, abocar o ocupar el camí amb maquinària, materials o objectes de qualsevol naturalesa, sense l'autorització o amb incompliment de les condicions.

c) Modificar les característiques o la situació del camí rural quan la conducta no es pugui qualificar com a molt greu.

d) Circular pels camins amb vehicles que per les seves característiques o càrrega afectin al ferm del camí i/o suposin una pertorbació de la tranquil·litat dels veïns, de l'exercici de drets legítims d'altres persones, afectin al normal desenvolupament d'activitats de tota classe o a la salubritat pública, llevat d'autorització administrativa.

e) Realitzar pintades a la calçada, murs, senyals i altres elements de la carretera o camí, qualssevol que sigui la seva finalitat.

f) Deixar o arrossegar fusta, eines, maquinària o altres materials als camins.

g) Sortir a fer la volta amb maquinària agrícola al camí, quan s'estan realitzant tasques agrícoles en els camps.

h) Llançar pedres i restes agrícoles a les sèquies quan es provoqui l'embassament d'aigües al camí rural.

i) Llençar terra i tapar les cunetes dels camins en ocasió d'efectuar tasques agrícoles pròximes.

j) Efectuar la crema de restes de materials agrícoles en la zona d'usos restringits.

k) Embrutar en general la calçada i les voreres d'una carretera amb pedres, terres, restes de la poda o tala d'arbres i altres elements, quan no pugui ser qualificada la conducta de molt greu.

2. Fer un ús comú especial o un ús privatiu del camí rural de titularitat municipal sense haver obtingut la necessària llicència o concessió administrativa o incomplint les condicions.

3. Vulneració de prohibicions i incompliment d'obligacions:

a) Realitzar obres, instal·lacions o actuacions no permeses en els camins o dins la zona d'usos restringits, sense les autoritzacions o llicències requerides o incomplint les condicions quan no sigui possible la legalització posterior, sempre que no pugui ser qualificada com a infracció molt greu en virtut del que estableix l'article anterior.

b) Permetre la sortida d'animals o la caiguda d'objectes o materials de qualsevol mena a la zona de domini públic, per acció o omissió.

c) Efectuar encreuaments aeris o subterranis no permesos en els camins o dins la zona delimitada entre l'aresta exterior del camí rural i la línia d'edificació, o fer-ne sense l'oportuna autorització o incomplint les condicions.

d) Obrir nous accessos a un camí rural de titularitat municipal o modificar la funcionalitat d'altres ja existents sense l'autorització o amb incompliment de les condicions establertes.

e) Permetre d'una forma intencionada o per negligència, que l'aigua del rec discorri pel camí rural, així com desembocar-hi canonades i drenatges.

f) Obstruir amb actes o omissions l'exercici de les funcions d'explotació i policia a l'administració titular.

g) Incomplir, en general, les prescripcions imposades en les autoritzacions u concessions atorgades.

h) Realitzar en general qualsevol classe d'actes amb la pretensió d'alterar la possessió o titularitat pública dels camins rurals.

i) Realitzar publicitat o col·locar senyals no autoritzats en zona o elements de domini públic del camí.

4. Les qualificades com a lleus, quan s'aprecii reincidència.

Article 57. Infraccions lleus

Es consideraran infraccions lleus les següents:

1. Causar danys lleus als camins rurals de titularitat municipal, impedir lleument l'exercici de l'ús comú general o afectar lleument la seguretat del camí i dels usuaris.

2. Realitzar obres, instal·lacions o actuacions no permeses en els camins o dins la zona delimitada entre el marge exterior del camí i la línia d'edificació sense les corresponents autoritzacions i llicències municipals o incomplint les condicions, quan aquestes no es qualifiquin com infraccions greus o molt greus en virtut del que disposen els articles anteriors.

3. Qualsevol incompliment de les disposicions d'aquesta Ordenança que no estigui tipificat com a greu o molt greu.

Article 58. Sancions

1. Les infraccions, tret que una norma amb rang de llei prevegi sancions superiors, se sancionaran amb multa d'acord amb la graduació següent:

a) Infraccions lleus: multa de fins a 750 euros.

b) Infraccions greus: multa de fins a 1.500 euros.

c) Infraccions molt greus: multa fins a 3.000 euros

2. L'import de les sancions, quan la infracció comesa causi danys en el camí, s'ha d'incrementar fins al valor del perjudici causat i pot arribar fins al

doble d'aquest, d'acord amb l'article 233.2 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

3. En el cas de les infraccions tipificades per aquesta Ordenança que pressuposen actes d'ocupació del camí l'import de la sanció s'ha d'incrementar fins al valor de la usurpació i pot arribar fins al doble d'aquest, d'acord amb l'article 233.2 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. El valor de la usurpació serà calculat d'acord amb els criteris utilitzats per la corresponent ordenança fiscal per a fixar l'import de les taxes per utilització privativa o aprofitament especial dels camins.

Article 59. Graduació de sancions

Per tal de mantenir una adequació entre la gravetat dels fets i la sanció aplicada, per a la graduació de les sancions s'han de tenir en compte, de manera motivada a la resolució, les circumstàncies concretes de la infracció, i en especial els criteris següents:

- a) La gravetat i la transcendència social de la infracció.
- b) El risc creat per l'activitat per a la seguretat de les persones.
- c) Els perjudicis, qualitatius i quantitatius, ocasionats a les persones i als béns.
- d) La capacitat econòmica de l'infractor.
- e) La reiteració per la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de diferent tipus quan així hagi estat declarat per resolució ferma en via administrativa; o reincidència per la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció del mateix tipus quan així hagi estat declarat per resolució ferma en via administrativa.
- f) La negligència o intencionalitat.
- g) La conducta observada per al compliment de les disposicions legals, l'adopció de mesures de reparació exigibles abans de finalitzar l'expedient sancionador.
- h) Qualsevol altra circumstància que incideixi en sentit atenuant o agreujant de la conducta.

Article 60. Procediment

1. Pel que fa al procediment sancionador serà d'aplicació la llei de procediment administratiu i el Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat.

2. Actuarà com instructor de l'expedient la persona nomenada per l'Alcaldia a l'acord d'iniciació de l'expedient. Segons la naturalesa i quantia dels danys, es nomenarà un tècnic per valorar l'import dels que s'hagin ocasionat.

3. L'òrgan competent per a la resolució del procediment sancionador serà l'alcalde.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Plantacions en zona de servitud

Aquesta Ordenança respecta la situació actual de les plantacions en la zona de servitud, però els propietaris confrontants amb els camins hauran de tallar les branques que volin sobre la zona de domini públic.

Segona. Construccions en zona de servitud.

Aquesta ordenança respecta les construccions existents actualment en la zona de servitud, però no és permesa la reconstrucció ni l'ampliació d'aquestes. Aquesta disposició no s'aplicarà a aquelles construccions que no comptin amb la llicència municipal preceptiva.

DISPOSICIÓ FINAL. Vigència

Aquesta Ordenança entrarà en vigor el dia següent a la publicació al Butlletí Oficial de la Província i estarà en vigor mentre no es procedeixi a la seva modificació o derogació expressa.

.....

Vilafranca, octubre de 2016